

Research Article

USING LANGUAGE EXPERIENCE APPROACH THROUGH DIGITAL MEDIA TO
PROMOTE ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AND
MEDIA LITERACY OF GRADE 12 STUDENTS

การใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Received: July 2, 2023

Revised: October 9, 2023

Accepted: November 15, 2023

Sarawut Porjor^{1*} and Natad Assapaporn²

ศราวุฒิ เพาะเจาะ^{1*} และนัทธ อัสภาภรณ์²

^{1,2}Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*Corresponding Author, E-mail: sarawut_porjor@cmu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to 1) create and find the quality of the lesson plans using language experience approach through digital media to promote English reading and writing abilities and media literacy, 2) compare English reading abilities, 3) compare English writing abilities before and after studying with language experience approach through digital media, and 4) examine media literacy of students after studying with language experience approach through digital media. The target group was 26 students in Doi Tao Wittayakom School, Chiang Mai, selected by cluster random sampling. The research instruments were an evaluation form of lesson plans quality, test for reading abilities (20 items), test for writing abilities (2 items), and form of media literacy scale (25 items). The data were analyzed by using means, standard deviations, percentages and quality of English reading ability based on the criteria. The results showed that: 1) there were 7 lesson plans (3 hours per each, altogether 21 hours) using language experience approach through digital media to promote English reading and writing abilities and media literacy which had very good quality; 2) the English reading abilities; 3) the English writing abilities after studying was higher than before studying with language experience approach through digital media; and 4) the media literacy of students after studying with language experience approach through digital media had high level.

Keywords: Language Experience Approach, Digital Media, English Reading Abilities, English Writing Abilities, Media Literacy

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาระดับการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 26 คน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ข้อ และแบบวัดระดับการรู้เท่าทันสื่อ จำนวน 25 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีทั้งหมด 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) นักเรียนมีระดับการรู้เท่าทันสื่อหลังจากที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา สื่อดิจิทัล ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การรู้เท่าทันสื่อ

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากล ที่คนทั่วโลกใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ โดยเฉพาะยุคดิจิทัลที่มีการสืบค้นเข้าถึง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านทางสังคมออนไลน์ ผู้เรียนที่ไร้ขอบเขตข้อจำกัดของเวลาและสถานที่สามารถดำเนินควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตประจำวัน อีกทั้งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยที่จะไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนมีปฏิสัมพันธ์ ตลอดจนลงทุนทางด้านเศรษฐกิจร่วมกัน ภาษาอังกฤษจึงได้กลายเป็นภาษาสำคัญที่คนส่วนใหญ่ต้องเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร และมีการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้เยาวชนของประเทศมีคุณภาพทัดเทียม และสามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศได้ ดังนั้น จึงมีการระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (Ministry of Education, 2008, p. 1)

ด้วยภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน จึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีระดับความสามารถทางภาษาของผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับ B1 ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference Languages (CEFR) (English Language Institute Office of the Basic Education Commission, 2016, p. 2) นอกจากนี้ ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการรับสารจากสื่อประเภทต่างๆ และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงได้รับการจัดให้เป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และในมาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.1 ที่กำหนดให้ผู้เรียน เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน รูปแบบการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูลในการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเรียนรู้ไม่ได้ถูก

จำกัดอยู่ที่ผู้สอนหรือผู้เรียนในห้องเรียนเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลาของสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามจำกัด ผู้เรียนหรือผู้ที่สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งเรียนรู้ได้จากการสืบค้นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โลกออนไลน์และเพลิตเพลนกับข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ดังนั้น การออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล จะต้องมีการเชื่อมโยงหรือสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อ และแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าแนวโน้มการศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Tayjasanant, 2021, p. 174) การพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้เพิ่มโอกาสให้คนเข้าถึงข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัย ไร้พรมแดน และมีความรวดเร็ว ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อ เข้าถึงข้อมูลได้ทันที ส่งผลต่อการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ด้านพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของผู้เรียนส่วนใหญ่ และผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนมาโดยตลอด และจากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการอ่าน และการเขียนมากที่สุด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ทั้งระดับตัวอักษรและระดับความหมาย อีกทั้งไม่สามารถแยกแยะหรือระบุความคิดรวบยอด ใจความสำคัญและส่วนสนับสนุนหรือส่วนขยายของเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนไม่สามารถเขียนบรรยาย ตอบคำถามจากที่ได้อ่านได้อย่างถูกต้องชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องและเข้าใจต่อไป

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกลวิธีการสอนอ่านหลายๆ วิธี พบว่า การใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ในการสอนอ่านเป็นกลวิธีการสอนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ และเป็นการสอนที่เชื่อมโยงทักษะการพูด ภาษาเขียน สู่ทักษะการอ่าน ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน จากการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาของ Tubted (2011) ประกอบด้วย 1) ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท 2) ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ 3) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน 4) ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน 5) ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ 6) ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ 7) ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ และ 8) ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน โดย Piaget (as cited in Tubted, 2011) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์มีความสำคัญต่อการเรียน โดยประสบการณ์เดิมของเด็กจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ซึ่งจะเห็นว่าความรู้พื้นฐานดังกล่าวมีผลต่อการเรียนของเด็ก กล่าวคือ Stauffer (as cited in Tubted, 2011) ให้ความสำคัญระหว่างภาษา ความคิด ประสบการณ์ สรุปได้ว่าเด็กจะพัฒนาความสามารถและความสนใจต่อการอ่านได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้มีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งแสดงว่าอ่านงานในการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาประกอบกับประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมที่เด็กได้เห็นตัวอักษรจากสื่อรอบตัว ทำให้เด็กมีพัฒนาการต่อการอ่าน ซึ่งเป็นที่มาของแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา (Language Experience Approach : LEA) (Stauffer, 1980)

ผู้เรียนในยุคปัจจุบันเข้าถึงสื่อดิจิทัลได้สะดวก รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มที่จะพบกับภัยอันตรายจากข้อมูลผ่านสื่อดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น จึงได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่ผู้เรียนในชีวิตในโลกยุคใหม่ที่เต็มไปด้วยข้อมูลดิจิทัล โดยเฉพาะการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยในการส่งเสริมการเรียนรู้ การสื่อสาร การรับสาร ทั้งทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษผ่านสื่อดิจิทัล โดยผู้วิจัยศึกษาระดับการรู้เท่าทันสื่อ หลังจากได้เรียนตามแนวการสอนผ่านสื่อดิจิทัลความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการมีความสามารถในการเข้าถึง การวิเคราะห์ การประเมินสื่อ การสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในหลายรูปแบบต่างๆ และแสดงออกโดยมีความรับผิดชอบ เพื่อเข้าถึงอย่างปลอดภัย และเกิดประสิทธิภาพต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น และจากปัญหาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล ดังที่ได้กล่าวไว้ การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่จะต้องได้รับการแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้แนวการสอน

แบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล อันจะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และการรู้เท่าทันสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการรู้เท่าทันสื่อ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาระดับการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการรู้เท่าทันสื่อ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมงโดยคัดเลือกจากการสำรวจประสบการณ์ทางภาษาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสนใจผ่านสื่อดิจิทัล ได้แก่ Blog, Pinterest, Website, YouTube, Facebook, Instagram, Infographic, Twitter, Netflix และ TikTok โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่ให้โอกาสนักเรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาผ่านขั้นตอนกิจกรรม 8 ขั้นตอน ทั้งนี้ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่า ความสอดคล้องของแบบประเมินมีค่าเฉลี่ย IOC รายข้ออยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95
3. แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่า ความสอดคล้องของแบบประเมิน มีค่าเฉลี่ย IOC รายข้อ 1.00 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้
4. แบบวัดระดับการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับจากรูปแบบของ Prachanban and Kornpuang (2015) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็นรายการประเมิน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ทักษะการเข้าถึง ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประเมินสื่อ ทักษะการสร้างสรรค์ และทักษะการมีส่วนร่วม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่า ความสอดคล้องของแบบประเมินมีค่าเฉลี่ย IOC รายข้ออยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำการทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและบันทึกคะแนน
2. หลังจากทดสอบก่อนเรียน ดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้
3. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำการทดสอบหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกคะแนน และนำผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนทำการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ครูผู้สอนวัดระดับในการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล โดยใช้แบบวัดระดับในการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้น แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์

ผลการวิจัย (Results)

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลแยกรายแผนเฉลี่ยในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53
2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏดัง Table 1

Table 1

Students' English reading abilities results before and after studying with language experience approach through digital media

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล ก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	SD	df	t	p
ก่อนเรียน	26	13.56	1.20	25	12.35	.000**
หลังเรียน	26	17.48	0.98			

** $p < .01$

จาก Table 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ปรากฏดัง Table 2

Table 2

Students' English writing abilities results before and after studying with language experience approach through digital media

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล ก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	SD	df	t	p
ก่อนเรียน	26	12.96	1.20	25	12.35	.000**
หลังเรียน	26	16.89	1.08			

**p < .01

จาก Table 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การศึกษาระดับการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล นักเรียนมีระดับการรู้เท่าทันสื่อหลังจากที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

อภิปรายผล (Discussions)

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้นมีทั้งหมด 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง ซึ่งได้ทำการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก เป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนและองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ซึ่งได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างละเอียด เพื่อทำการวิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเนื้อหาที่เหมาะสมกับประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งได้จากการสอบถามผู้เรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นจึงออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ซึ่งได้นำขั้นตอนการสอนจากการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาของ Tubted (2011) คือ 1) ขั้นสร้างแรงจูงใจและกำหนดบริบท 2) ขั้นรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ 3) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน 4) ขั้นเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน 5) ขั้นฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ 6) ขั้นขยายคลังศัพท์ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ 7) ขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ และ 8) ขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน สื่อดิจิทัล ที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้สื่อดิจิทัลที่น่าสนใจต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและกลุ่มพร้อมๆ ไปด้วยกับการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ที่เกิดขึ้นในเครือข่ายสังคม ได้แก่ บทอ่านจากบล็อก (Blog) เว็บไซต์ (Website) อินโฟกราฟิกส์ (Infographic) สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) การเรียนโดยใช้วิดีโอ (YouTube) และภาพยนตร์และรายการทีวีของ Netflix รวมไปถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เนื้อหาและสื่อดิจิทัลมีความเหมาะสมต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเข้าถึงสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dechakup and Yindeesuk (2020) ได้กล่าวถึงลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องตอบคำถามสำคัญ ดังนี้ สอนไปทำไม สอนอะไร สอนอย่างไร ประเมินการเรียนรู้อย่างไร และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบหลักในการวางแผนการจัดการ

เรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึง คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สาร/สาระการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3.1) ขั้นตอนการเรียนการสอน 3.2) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ และ 4) การประเมินการเรียนรู้ อีกทั้ง Intasingh (2020) ที่กล่าวว่า หลักในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันในระดับมัธยมศึกษาจัดอยู่ใน Gen Z ที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย และอาจมีความสนใจในการเรียนรู้ในห้องเรียนไม่มากเท่าที่ควรหากครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทำลายความสามารถ และตรงตามความต้องการของผู้เรียน

2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ผ่านสื่อดิจิทัล พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นำประสบการณ์ทางภาษาที่นักเรียนมีอยู่เดิมหรือคุ้นเคยมาเป็นพื้นฐานในการสอนความรู้ทางภาษาใหม่ ซึ่งถ่ายทอดประสบการณ์ของนักเรียนผ่านการพูดแล้วนำมาสร้างเป็นบทเรียน ทั้งนี้ประสบการณ์ทางภาษา ประกอบด้วย 1) ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รู้เสียง รู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และ 2) ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Background Knowledge) เป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ความคุ้นเคย ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในบทอ่าน (Tubted, 2011) โดยกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ทั้ง 7 แผน ซึ่งมีขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ระดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก จากการสร้างความสนใจสู่การสร้างองค์ความรู้หลังการอ่าน ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในลักษณะของการตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน ร่วมกันอ่านประโยคที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมที่น่าสนใจจากสื่อดิจิทัลในหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Milner (2008) ที่ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ดังนี้ 1) ร่วมพูดคุยในเรื่องที่เรียน โดยให้นักเรียนได้พูดคำศัพท์ที่นักเรียนรู้ 2) จัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม และให้นักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้พูดออกมา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ต่อยอดคำศัพท์ภายในกลุ่ม 3) ครุบันทึกลำคำศัพท์ที่นักเรียนพูดมาสร้างเป็นประโยค 4) นักเรียนร่วมกันอ่านประโยคที่เกิดขึ้นจากคำศัพท์ของนักเรียน อีกทั้งแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา มีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี โดยการแก้ปัญหาของผู้เรียนด้านการขาดประสบการณ์ และมีพื้นฐานทางโครงสร้างภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งเป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ และการเรียนที่สามารถถ่ายโอนความรู้สู่สถานการณ์จริงได้ แต่อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ของแต่ละคนย่อมมีความต่างกัน และหลากหลาย ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

3. ผลการศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ผ่านสื่อดิจิทัล พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ในการส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนได้บูรณาการกิจกรรมการเขียนผ่านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนในขั้นสูงสุดของการสอนตามแนวประสบการณ์ทางภาษา ในขั้นประยุกต์และสร้างความรู้ และขั้นประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเขียนอย่างหลากหลาย เช่น การเขียนภาษาอังกฤษในการสรุปความและการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ทั้งในระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ถูกต้องตามหลักภาษาและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผ่านการบูรณาการประสบการณ์ผ่านสื่อดิจิทัลที่น่าสนใจ

นอกจากนี้ การให้นักเรียนได้เขียนเรื่องราวจากประสบการณ์ของตนเองแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน ก็จะเป็นอีกวิธีที่ช่วยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รู้จักตำแหน่งของคำต่างๆ เพิ่มขึ้น เพราะผู้เขียนและผู้อ่านอยู่ในวัย

เดียวกัน การใช้ถ้อยคำต่างๆ จึงทำให้ฝ่ายที่ผู้อ่านจะสื่อความหมาย เข้าใจ และหากผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกับสื่อดิจิทัลหรือเนื้อหาในประเด็นต่างๆ ได้ดี ก็จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและเขียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Wurr (2002) ทำการศึกษาเรื่องแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนสำหรับการเรียนภาษาที่สอง ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์เป็นครูที่ดีที่สุดในการสอน การให้นักเรียนได้เขียนในสิ่งที่ใกล้ตัวและหัวข้อที่พวกเขาคุ้นเคย ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมประจำชาติของแต่ละคน แนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้นแนวการสอนนี้จะเหมาะสมสำหรับห้องเรียนที่มีความหลากหลายทางภาษา

4. นักเรียนมีระดับการรู้เท่าทันสื่อหลังจากที่ได้เรียนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัลอยู่ในระดับสูง อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมหลากหลายอย่างน่าสนใจจากสื่อดิจิทัลใกล้ตัว เข้าถึงง่ายในหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ ได้แก่ บทอ่านจากบล็อก (Blog) เว็บไซต์ (Website) อินโฟกราฟิกส์ (Infographic) สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) การเรียนโดยใช้วิดีโอ (YouTube) และภาพยนตร์ และรายการทีวีของ Netflix จึงส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและกลุ่มพร้อมๆ ไปด้วยการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ที่เกิดขึ้นในเครือข่ายสังคมผ่านการส่งเสริมการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงข้อมูลทั้งการสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ วิเคราะห์องค์ประกอบและประเด็นต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยและรู้เท่าทันสื่อ โดยการส่งเสริมระดับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการเข้าถึง 2) การวิเคราะห์ 3) การประเมินสื่อ 4) การสร้างสรรค์ และ 5) การมีส่วนร่วมในหลายรูปแบบต่างๆ และแสดงออกโดยมีความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ Na Songkhla (2018) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากสื่อหลากหลายรูปแบบที่ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและกลุ่มพร้อมๆ ไปด้วยการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ที่เกิดขึ้นในเครือข่ายสังคม ความรู้สามารถถ่ายทอดโดยตรงจากผู้รู้ ผู้ชำนาญ ความรู้ปรับให้ทันสมัยได้ตลอดเวลาจึงมีความใหม่อยู่ทุกนาที ที่เรียกกันว่า สื่อใหม่ (New Media) การเรียนรู้ในสื่อใหม่นี้กลายเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่บุคคลเรียนอย่างดิจิทัลด้วยสารสนเทศที่ใหม่สดตรงจากผู้เผยแพร่และผู้รู้ ขณะเดียวกันสามารถเผยแพร่สาระความรู้ของตนออกสู่สาธารณะได้เช่นกัน การเรียนจึงมุ่งเข้าสู่ศูนย์กลางที่ผู้เรียนรายบุคคลสามารถเลือกเก็บความรู้ตามประสงค์ เชื่อมโยง คัดสรรเอง เรียนรู้และต่อยอดตามโครงข่ายตามความคิดของตนเอง (Semantic Network)

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ผู้สอนและผู้เรียนควรร่วมกันเลือกหัวข้อเรื่องและสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมต่อประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาและความสามารถในการเรียนรู้หรือระดับขั้นของผู้เรียน โดยเฉพาะความยากง่ายของคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ปรากฏในบทอ่าน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาความสามารถในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการพูดสื่อสาร ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

References

- Dechakup, P., & Yindeesuk, P. (2020). *Collaborative active learning and PLC*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- English Language Institute Office of the Basic Education Commission. (2016). *Manual for teaching English Based on the common European framework of reference languages (CEFR) for secondary*. Bangkok: Ministry of Education.
- Intasingh, S. (2020). *School curriculum administration*. Chiang Mai: Faculty of Science, Chiang Mai University.
- Milner, J. M. (2008). *The language experience approach in second grade reading*. USA: Sterva Nevada College.
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum*. Bangkok: Ministry of Education.
- Nasongkhla, J. (2018). *Digital learning design*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Piaget, D. M. (1979). *Descriptive and Inferential Statistical Topics*. Dubuque: Kendall Hunt Publishing company.
- Prachanban, P., & Kornpuang, A. (2015). *The research and development of the measurement instruments of the media literacy skills in the 21st century for secondary students*. Phitsanulok: Naresuan University.
- Stauffer, R. G. (1980). *The Language Experience Approach to the Teaching Reading*. New York: Harper and Row Publishing.
- Tayjasanant, C. (2021). *Psychology for English language learners and teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Tubted, R. (2011). *Research and development of English reading teaching model based on language experience approach to develop third grade students' reading comprehension ability* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Wurr, A. J. (2002). *Language experience approach revisited: The use of personal narratives in adult L2 literacy instruction*. The Reading Matrix, 2(1).